

Bibliaóra – 2022.május 17.

Előfóhász: „Csodálatos [...] a terve, hatalmasan hajtja végre (Ézs 28, 29b).” Ámen.

Ének: 6. zsoltár: „Uram, Te nagy haragodban...”

Előíma:

Nem hatalommal és nem erővel szolgáló Istenünk az Úr Jézus Krisztusban! Úgy jövünk most Eléd, mint akik tudjuk, hogy eledeled táplál, szavad erősít, karod felemel, kezéd megtart és áldásod hordoz a mindennapokban. Mégis lájuk, hogy testvér testvér ellen, nemzet nemzet ellen támad és lehetetlen a megegyezés. A Pártfogó Lelkével látogass meg bennünket és mutass rá arra, mi a bűn, mi az igazság és mi az ítélet. Vizsgáld meg kapcsolatainkat Önmagaddal, testvéreinkkel a hitben és ellenségeinkkel. Add, drága Úr Jézus Krisztus, hogy ebben a szeretetlen világban legyünk a világosság fiai, akik a világ világosságát követik, akiket felvértez Jézus szeretetteljes tette és eltakarja a mi önzőségünket, hogy egykori távolságunk mindenkit vonzzon ahhoz a Jézushoz az Ő példája által, Aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el bennünket. Változtasd meg most szívünk állapotát, hogy országod várományosai és előkészítői legyünk a hétköznapiakon és ünnepnapokon egyaránt. Ámen.

Ószövetségi alapige: Hóseás próféta könyve 5. fejezet

„Halljátok ezt, papok, figyelj ide, Izráel háza, hallgass ide, királyi udvar, mert nektek szól az ítélet! Hiszen csapdává lettetek Micpában, és kifeszített hálónak a Tábór-hegyen! Belemerültek a hűtlenek az erkölcstelenségbe, de én mindnyájukat megfenyítem. Ismerem én Efraimot, Izráel nem titkolhat előlem semmit: Most is paráználkods, Efraim, tisztátalan lettél, Izráel! Tetteik nem engedik, hogy megtérjenek Istenükhöz, mert parázna lelkület van bennük, nem ismerik az Urat. Izráel ellen saját gőgje tanúskodik, és elbukik Izráel és Efraim a maga bűne miatt, Júda is elbukik velük együtt. Juhokat és marhákat áldozva mennek keresni az Urat, de nem találják: elzárkózott előlük. Hűtlenek lettek az Úrhoz, törvénytelen fiakat nemzettek, de majd fölemésztí őket az újhold ünneplése birtokukkal együtt. Fújjátok meg a kürtöt Gibeában és a trombitát Rámában, lármázzátok föl Bét-Ávent, riasszátok Benjámint! Efraim pusztává lesz a fenyítés napján, Izráel törzseinek tudtára adom ezt az elhatározást. Júda fejedelmei olyanok lettek, mint akik elmozdítják mások határát; rájuk zúdítom haragomat, mint a vizet. Elnyomás éri Efraimot, ítélet töri össze, mert elvetemült lett, haszontalan bálványt követ. Ezért én olyan leszek Efraimban, mint a moly, és Júda házában, mint a rothadás. Látta Efraim a betegségét, Júda is a fekélyét, ezért Efraim Asszíriába járt, a nagy királyhoz küldözgetett. De az nem tud meggyógyítani benneteket, nem orvosolja fekélyeteket. Rátámadok Efraimra, mint az oroszán, és Júda házára, mint a fiatal hím oroszán. Én magam tépem széjjel, azután

elmegegyek, és magammal hurcolom menthetetlenül. Majd visszavonulok lakóhelyemre, amíg meg nem bűnhődnek, és hozzám nem folyamodnak. Nyomorúságukban keresnek majd engem.”

Kedves testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

1-7. vers

Már a prófétai megszólítás jól jelzi, hogy kire utal Isten, amikor a papokat és főembereket felelősségre vonja. Egy teljes kompozíció áll előttünk, amelyik jól tükrözi, hogy a papok és a vének, az ország főembereinek az ítélete hangzik. Isten szól. És bizony a jogról, a jogosságról szól. Arról, amit Ézsaiás próféta könyvében így olvasunk Károli Gáspár tollából: „jogőrzésből lett jogorzás.” (Ézs 5,7) A jogtalan hozzáállást ítéli meg az Úr. Bizony úgy viselkedtek Izráel két fontos földrajzi területén, mintha ők lennének az orrvadászok. Az első hely Micpa. Feltehetően a benjámini Micpa, ahol már a Bír 11,11 alapján rég szentély állt, és bizony az ásatások kimutatták, hogy az Astarté, termékenység istennőjének áldoztak ezen a helyen. A következő helyszín a Tábor hegye, amely a Jezréeli völgy kicsúcsosodása és ez is kultikus helynek számított. Itt Baál-Peornak áldozott Izráel több mint harmincévig a Jordánon túl II. Jeroboám uralkodása idején.

A bűn három igen beszédes képpel van megrajzolva. Az első a belemerülés a hűtlenségbe – erkölcstelenségbe. Vagyis a vadászat első jellemvonása a szaglás. Szagot kaptak. Megéreztek, belemerültek, hogy van mit a tejbe aprítani. Madarat lehetett volna velük fogatni olyan boldogok voltak, hogy Micpában, ahol a törvénynek kellett volna érvényesülnie, az erkölcstelenség dívott. A következő eleme a vadászatnak a háló. Nagyméretű állatok becserkészésére alkalmazták. lásd Ez 19,8. Oroszlánok és gazellák elejtésére voltak alkalmasak. A harmadik a verem volt, amit kiástak, majd álcáztak levelekkel, hogy ne tudják felismerni a vermet. Az állat végül beleesett. Csapdába ejtették az űzött vadat. Ez volt a papok, a királyi udvar és a vének taktikája. A vezető réteg mintha vadászaton érezte volna magát. Talán a próféta politikaellenessége jelenik itt meg, és a szír-efraimi háborúra gondol? Sajnos a helyszínek másról árulkodnak. Méghozzá a lelki paráznaságról. Befogták a népet ebbe az ördögi pogány erkölcstelen életmódba, szag, illat, csapda és becserkészés egy olyan áldozati rendszerbe, amiben Istennek, az Ő igaz Szabadítójuknak semmi köze és helye nincs. Elveszítették a józan ítélőképességüket. Nem volt erkölcsi tartásuk. Bomlásnak indultak. Csőd minden mozdulatuk.

Istent nem lehet a mi saját kis önös játékainkba behúzni és becsalogatni, de az embert igen. Hazugsággal behálóztak mindenkit. Az ilyen ember sem menekülhet Isten előtt. Isten nevelő eszköze lesz ennek a népnek. Ő fogja megfenyíteni őket. Hányszor nem fogadjuk el Isten fenyegető eszközeit. Nem kellene, nem akarjuk, pedig Isten jobbra tanítana és nevelne. „Aki titeket jobbra tanítanak az Ige szerint...” ám legyen. – mondták ki a reformátorok a II. Helvét Hitvallás írói és

tették ezt azzal a cézzattal, hogy az Ő hitvallásuk nem kőbevésett Ige, hanem tanítás, útmutató, példa, de nem zsinórmérték. Isten cselekedni fog és bizony úgy ahogyan a papok és király udvar tisztviselői cselekedtek: „Aki másnak vermet ás, maga esik bele.” Felállított kelepcéjük válik igazi otthonukká. Hálójuk lesz a börtönük. Isten ugyanis azt is ismeri, aki Őt nem ismeri. Isten jól ismeri Efraimot. Akit az Isten megismert és Akivel magát megismerteti, az nemcsak kiválasztott (Ám 3.2) lehet, hanem megfenyített is. Senki sem, még Izráel sem bújhat el Isten elől. Efraim igenis Izráelt jelöli, az északi országrészt, Igen, Izráel elcsábították és a pogány istenek igája alá hajtották. Vétkezett, idegen isteneknek áldozott. Hóseás feladata Isten szavai által megtérésre indítani a népet. Újból és újból hirdetni kellett, mi az, ami elválasztja a népet Istentől. Miért nem tudnak visszatérni az élő Urukhoz? Cselekedeteik miatt. Olyan messzire mentek el, hogy a bűnben való élest már nem is tuják felfogni. A parázñaság lelke elragadta őket és bizony olyan messzire vetette Istentől, hogy önmaguktól képtelenek a visszatérésre, a megtérésre. Elveszítették az ismeretet Istenről, és épp ezért helytelenül gondolkodnak. Csak illúzió az ő saját reménységük a megváltozásról. Annyira el vannak telve magukkal, hogy még Júdát is bajba keverik. Izráel gőgje abban nyilvánult meg, hogy nem hajlandó meghallani a pásztor hangját, és a gőg bizony a pokol kapuját nyitogatja ma is. Ez az a megnyilvánulás, amikor már Isten beavatkozik. A nép el fog bukni. A nép megsemmisül. A nép elnémul. Még ha keresik is az Urat, nem találják meg, saját hibájukból. Nem jól, nem helyesen keresik. Ez hamis út. Ezért feleslegesen hoznak áldozatot, feleslegesen igyekeznek, mert szívük hamis. Hamis szívvel nincs mit keresni Isten előtt. Isten eltávozott tőlük és még azokat a helyeket is elhagyta, ahol olyan jellegű áldozat folyik, ahol nincs hálaadás és szeretet jele. Isten nem akar tudni kultikus helyeikről és még róluk sem. Isten változást követel, és a belső irányultság megváltoztatását igényli. Hűtlen asszonyok módjára Izráel elhagyta Istenét, ez bizony felér egy árulással, hitszegéssel. Épp ez a nép nem szül igaz fiukat, Isten a kövekből is tud fiukat támasztani magának. CSAK A PARÁZNASÁG FIAI, A SÖTÉTSÉG FIAI SZÜLETNEK. Bizony ezek a gyermekek a kultikus prostitúció eredményei. Semmi közük nincs az áldások Istenéhez. Istennek nincs szüksége házasságon kívüli gyermekekre. Csak a szövetségben élve és szövetségből táplálkozva szülehetnek fiúk és leányok, akik az Urat képviselik. Ezek a gyermekek Izráel egész területén bizony a Baál kultusz élő bizonyágtévői voltak, nem pedig az élő Isten jutalmi abból a szövetségből, amit megígért Ábrahámnak. A „nagy gyönyörűségnek” el kell tűnnie, ki kell pusztulnia Izráelből, mert azok gyökértelenül élnek Izráelben. Azok az újhold gyermekei, nem pedig Jahve utódai.

Mi mindenre fel lehet cserélni ma is az evangéliumot? Luther harca, Melanchton harca, Kálvin harca Genfben az egyházban meggyökerezett bűn ellen irányult. A lelki parázñaság harca volt a reformáció. Ma is lehet sok mindent az egyház zászlójára tűzni, de míg nem lesz rajta a kereszt jele, addig nem tudatosul

bennünket, hogy csak ebben a jelben győzhetünk. Gondolkodjunk el milyen a mi gondolkodásunk és hogyan tekintünk arra a Krisztusra, Aki a főembernek, Nikodémusnak az éj leple alatt is felnyitotta szemeit: „Újjonnan kell születnetek!” (lásd Jn 3)

8-15.vers

Isten tehát nyílt sebet üt a testvérháborún keresztül Izráel életében. Ablakot nyit oda, ahol a homály uralkodott. Izráel politikai berendezkedését Isten épp a teljes politikai gondolkodással a feje tetejére állítja. Megérkeznek az első figyelmeztető jelek. Ez a jel délről észak felé húzódik. Gibeá, Ráma, Bétel, Bét-Áven egyet feltételez. Júda beleszól Izráel életébe. A kürt megfújása bizony harci cselekményt feltételez. Itt nincs mire várni, tenni és venni kell. „Vigyázz magadra!”, „Nézz magadra!”, „Vigyázz a hátadra!”, vigyázz, mert eljön az a pillanat, amikor ellenséged mondja: „maradj veszteg és állj az utamból!” Bizony, a riadó hangja, a harsona hangja, meg kell, hogy rémítsen bennünket is. Mióta Ukrajnát bombázzák, Szlovákiában megszüntették a pénteki próbariadókat, vajon miért? Ki fog odafigyelni hangjukra, ha sohasem próbáljuk őket? Ki fogja komolyan venni, ha már lassan egy negyedéve nincsenek használatban, amikor tényleg nagy a baj?

Efraim elpusztul, és bizony senki sem veszi komolyan, hogy mi fog történni. Az Úr haragszik, az Úr napja eljön, és ami nem az Ő jogait képviseli az országban, annak pusztulnia kell. Új erőszak, és bizony ez a testvéri erőszak nem fogja Júdát sem megmenteni a büntetéstől. Ez nemcsak átmeneti büntetés Júda személyében, hanem bizony tartósságot feltételez, mert ezzel kezdődik csak el igazán a nagy hegyomlás.

A júdeaiak kardja nem hoz békét és egységet, sőt ellenkezőleg, a határigazítás is csak a hamis reménységek egyiket. Északra tolni a határt nem Isten akarata. Megváltoztatni a Jordán folyását csak az Úr tudja, nem Júda vénei. Olyan dolgokba bocsátkozunk bele ellenségeinkkel kapcsolatban, ami nem a mi dolgunk és nem a mi kompetenciánk. És ez rosszmájúság és bántja, zavarja a testvért. A víz válik, méghozzá a Jordán vize válik, a szilárd határeszköze válik azok büntetésévé, akik megsemmisítették azt, amit Isten állított. Józsué emlékkövei bizony mindenkit emlékeztethetnek arra, hogy mi, hol, mikor, de legfőképpen miért volt elvégezve. A hömpölygő vízszugár pusztítja Júdát. Nem bővizű patak ez, hanem pusztító zuhatag. Egy életre szóló tanítás: „ne mozdíts el a határt!” Isten haragja lezúdul.

Isten 10.versben feltüntetett intése és óvása már a 11. versben beteljesedik. Isten jogról beszél, vagyis jogos a büntetés. Efraim jogai sérültek, mert élettere szűkül és beszűkült teljesen. Bizony az a nép, amely a hiáavalóság után koslatott, most megtapasztalja, hogy sérültek jogai. Jogok, jogaim sérültek. Jógaim. Az engedetlenek még ma is csak a jogukat tudják szajkózni. A beszűkült élettér – Lebensraum mindig jogot formál arra, hogy szólj, pedig Isten úgy szól ma is, amint

rége szolt. Ő nem változik, és Ő nem jogokról, hanem kötelességekről beszél. Rend és fegyelem. Tisztelet és becsület.

Épp ezért a testvérháború eredménye igazi seb, fájdalom, amely az égbe kiált. Itt nincs már miről beszélni. A teljes test sérült. A teljes nép sérült. Júda és Izráel vétkezett. Jön a moly, jön a gennyes váladék, a csontszú, és mindent megemész. Rettenetes büntetés. Isten megengedi a nyílt sebeket az életünkben. Mindennek következménye van. A testvérháború az egykori nagy egység szétbomlásának a végeredménye. Nyílt sebek ott, ahol egységnek kellene lennie. Gennyes váladék, csontszú, moly ott, ahol az éltető Isten uralkodhatna. A teljes pusztulás első jelei. Isten ítélete rajtunk van.

Vajon felismerjük a nem egészséges állapotot, ami betegségből indult, és halálos sebbé, fájdalommá, nyílt sebbé változott? Nem kell az igaz orvos és az Ő orvossága, mert inkább futnak földi doktorok után, mintsem a mennyei Atya segítő jobbja alá. Nincs helyes gyógymód, nincs út a gyógyulásra. Nincs remény. Nincs, mert itt mindenki „ADÓS FIZESS” módjára szolgál és él. AsszírIA nem fogja begyógyítani Izráel és Júda nyílt sebeit. Itt mindenki csak belebukik abba, hogy még nagyobb célokat támaszt országa és királya irányába.

Ugyanis e népek ellensége maga az Úr. AsszírIA királya csak látszat király, Jahve az Urak ura. Ő áll az asszír király hatalma mögött is. Bűneik büntetését láthatják AsszírIA jövetelében és a testvérháború nyílt sebében. Nincs miről beszélni: mindnyájan vétkeztek. Épp az isteni hatalom kell, hogy megtérésre indítsa őket. Ki a hatalmasabb? AsszírIA vagy a mi Istenünk? Bár a mi Istenünk lenne Jahve. Keresni az Urat. Keresni az arcát. Meglátni tekintetében a szeretetteljes közeledést még a háború nyomaiban is. Megtérsni, hozzátérni, hozzáférni. Élni, megmaradni, nem elveszni. Az élet ugyanis nem relativizálható. Isten távolsága tőlünk igen. Ez az igazi diagnózis, egyszer fenn, és egyszer lenn. Isten távol van tőlem és életem vége, végessége, eredménye a soá (=teljes pusztulás). Ezt akarjuk? Így akarjuk? Isten nem hallgat, hanem vár, sőt kivár. Vár a bűnök megvallására. Vár a pusztában, ott a szélén, hogy bevezessen az ígélet földjére.

Vár az Úr, a mi Istenünk, azért nincs még végünk. De mire vár? Mire vár még az Úr? Arra, hogy változz és változtass azon, amiben élsz. Egyedül nem megy? Nem bizony, elárulom, nem is fog menni. Régi, életedre ráakódott fájdalom és félelem megöl, megbénít, ellenségeskedést szít és másokat ellenségként tüntet fel. Ez nem védekezés. Ez bűn. Ez véték. Isten elleni élet még keresztyén köntösben is lehetséges. A keresztyének individuális belső világa. A mai krízisekben és a mai törésekben benne van Isten keze, mert a nép úgy viselkedik, mint egy oroszlán, aki ráveti magát áldozatára, és az Úr bizony szintén ilyen eszközöket alkalmaz, hogy Isten népe felocsúdjon, és megtanulja, hogy minden ellensége mögött a saját Istenével szembesül, Aki rákérdez választott népe létére: MEDDIG MÉG? Meddig rugódozol Isteneddel szemben? A nevelő Isten ránevel arra, hogy kérdez és tőled választ vár.

Közének: 234:3-4: „Ó, szeretet áraszd ránk meleged...”

Újszövetségi alapige: Pál apostolnak a Rómaiakhoz írott levél 12,9-21

„A szeretet ne legyen képmutató. Iszonyodjatok a gonosztól, ragaszkodjatok a jóhoz, a testvérszeretemben legyetek egymás iránt gyengédek, a tiszteletadásban egymást megelőzők, a szolgálatkészségben fáradhatatlanok, a Lélekben buzgók: az Úrnak szolgáljatok. A reménységben örvendezzettek, a nyomorúságban legyetek kitartók, az imádkozásban állhatatosak. A szentekkel vállaljatok közösséget szükségükben, gyakoroljátok a vendégszeretetet. Áldjátok azokat, akik üldöznek titeket; áldjátok és ne átkozzátok. Örüljétek az örülőkkel, sírjátok a sírókkal. Egymással egyetértésben legyetek, ne legyetek nagyratörők, hanem az alázatosakhoz tartsátok magatokat. Ne legyetek bölcsek önmagatok szerint. Ne fizessetek senkinek rosszal a rosszért. A tisztességre legyen gondotok minden ember előtt. Ha lehetséges, amennyire tőletek telik, éljétek minden emberrel békeességben. Ne álljatok bosszút önmagatokért, szerettem, hanem adjatok helyet az ő haragjának, mert meg van írva: „Enyém a bosszúállás, én megfizetek” – így szól az Úr. Sőt „ha éhezik ellenséged, adj ennie, ha szomjazik, adj innia; mert ha ezt teszed, parazsat gyűjtesz a fejére”. Ne győzzön le téged a rossz, hanem te győzd le a jóval a rosszat.”

Kedves testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

A testvéri szeretet és az ellenség szeretete Jézusi alapelvei közé tartoznak. Ezekről értekezik Pál apostol.

9-13.vers

A testvéri szeretet nem vak. Igenis meg tudja különböztetni a jót a rossztól. A hívő szeme nem rózsaszín árnyalatokkal van elhomályosítva, hanem Isten világossága által szolgál és építi a közösséget. Az nem szeretet, ha másikat meghagyjuk a bűnében. A szeretetnek olyan erővé kell válnia, amely a jó felé húz. Aki tiszteli a másikat, azzal úgy bánik, mintha Isten vezette volna útjába, nem úgy, mint egy kivert kutyával. Ahogyan Isten testvéreket ad a családban, ugyanúgy biztosítja azokat a gyülekezetben, a nagycsaládban is. Felénk is hasonló kötelezettségekkel tartozunk, mint a családban vérszerinti rokonaink felé. Ezeket a kötelezettségeinket nem lehet elodázni. Dolgoznunk kell azok jóságán, még akkor is, ha szolgálatunk eredményét nem látjuk. Akkor is bizonyosságot kell tennünk Jézus szeretetéről, amikor bajainkat csendesen tűrjük. Még azok irányába is, akik a nyomorúságot egy közösségben ránk hozták. Ugyanis jól tudjuk, hogy senki sem válogathatja meg, ki az ő felebarátja. Emlékezzünk csak az irgalmas samaritánus történetére. Akit Isten utunkba vezérel, az iránt szeretetteljesen kell viselkednünk. Mennyire volt ez igaz a római gyülekezetre és mennyire igaz a mi pozsonyi közösségünkre. Mert jól ismerjük az ígét: „mert ezáltal egyesek – tudtukon kívül – angyalokat vendégelték meg (Zsid 13,2).”

Testvér, testvéri közösség, testvéri közösség ajándéka. Miért kell imádkoznunk? Azért, hogy egyetlen lehetőséget se mulasszunk el, amire Jézus hív bennünket Jakab apostolon keresztül: „aki tudna jót tenni, de nem teszi, bűne az annak (Jk 4,17).”

14-21.vers

Az emberek között az a szokás uralkodik, hogy rosszat rosszal fizessék meg. A gyűlöletet gyűlölettel lehet megfékezni. – vallja a világ és a közvetlen keleti szomszédjaink életében ez jól szemlélhető. Az ősi ószövetségi alapelvet alkalmazzuk még mi is keresztyének: „Szemet szemért, fogat fogért, kezét kézért, lábat lábért, égetést égetésért, sebet sebért, kék foltot kék foltért (IIMóz 21,24-25).” Isten népének, a lelki Izráelnek azonban más törvények alapján kell eljárnia. Még mi is, akik nem test szerint ismerjük a Krisztust, félünk tanulni az Úrtól. Az emberek inkább harcolnak ellenségeikkel, de Isten még inkább harcol értük, hogy barátokká formálja őket. Jézus egyik evangéliumban Júdást így szólítja meg elfogatása pillanatában: „Barátom, ezért jöttél (Mt 26,50)!” Isten fegyvere a szeretet és a segítségnyújtás. Ezzel a lehengető és lefegyverző mennyei akarattal vont ki bennünket a rossz, a gonosz uralma alól. Ha hozzá tartozunk és ha az Ő harcait harcoljuk, akkor az ő fegyverzetét kell magunkra öltetni már megszólításainkban is: „BARÁTOM...” A nemes harcot nem lehet a rossz, a gyűlölet fegyvereivel megharcolni. A Jézus Krisztus jó katonájának fegyverzete a szeretet. Egy életen át haragudni és ellenségeskedni fogunk egymással, vagy békejobb-ot nyújtunk ellenségeinknek azzal a szeretettel, amivel Krisztusban mi is megbékéltettünk? Csak Isten emberszeretete képes bennünket a gyűlölő szerepéből kivonni, semmi más. A Krisztusban megjelent kegyelem és irgalom formálja az ellenségeskedőt testvérré, mert mindnyájunknak meg kell állni Isten ítélő széke előtt. A Fej Krisztus. A világ fejedelme megítéltetett. És aki a csúfolódók és gúnyolódók élén állt, Barabbás minden utódja, elfogadhatja a mentő szeretetet. Csak a Jézusban felkínált mentőmellény képes bennünket átvinni a túlsó partra és lecsendesíteni bennünk és körülöttünk a vihart. Milyen jó lenne megtanulni így imádkozni: „Kegyelem és irgalom Atyja, békesség Istene, nem tudjuk teljességgel a Te harcaidat harcolni. Kérünk, állíts át bennünket a saját oldaladra, hogy ne égessük meg magunkat.” A rosszat jóval leküzdeni: „egy cél vonja Őt és egy terített asztal ad néki új erőt.” (RÉ 392. dicséret 2.verse) Ne felejtjük el: „ugyanannyi kegyelem kell a legrosszabb ember megmentéséhez, mint a legkegyesebb ember megmentéséhez.”

Utóima: Akit a Lélek indít, fohászkodjon a hallottakért. Úri ima: Mi Atyánk...

Áldás: „és eljött, békességet hirdetett nektek, a távoliaknak, és békességet a közelieknek. Mert általa van szabad utunk mindkettőnknek egy Lélekben az Atyához (Ef 2,17-18).” Ámen.

Ének: 455.dicseret: „Testvérek, menjünk bátran...”

Aranyosi Ervin: A szívek szabója

Élt egy szabómester, szíveket foltozott.

Hozzá a sok ember, sok-sok munkát hozott.

Mert a szép szívüket sok sérelem érte,

s bár a szabó bérét vastagon megkérte,

ki sem látszott sajnós, a temérdek munkából,

s a szabóműhelytől egy nap sem volt távol.

Nagyon unta pedig e monoton munkát.

Mindig csak ugyanaz! Hidd el, te is unnád!

Kíváncsi lett tehát, a szívet mi bántja,

mi okozza vesztét, mért romlik el pántja?

Hová lesz belőle a sok tiszta érzés,

mért ül ki színére megszakadás, vérzés.

Miért változik meg mesés dobbanása,

s amikor kiürül, a csend koppanása

mért okoz fájdalmat, úgy hogy belé szakad,

ez a sok fájdalom, vajon miből fakad?

Egy napon úgy döntött, utána jár végre,

miért fáj a sok szív, miért hullik vére.

Letette a munkát, bezárta a boltot,

s indult, hogy megnézzze, a szív mért nem boldog.

Álruhában járta végig a világot,
feljegyezte sorban, amit útján látott.
Sok magányos szívvel hozta össze sorsa,
amiből hiányzott a szeretetmorzsa.
A hit, a bizalom elfogyott belőlük,
szeretlenséget láthatott csak tőlük.
Haraggal és dühvel, méreggel bélelték,
nem csoda, párjukat sehogyan sem lelték.
Irigység és önzés, félsz uralta őket,
látott férfiakat, hitet veszített nőket,
a szívük mélyéről, a szeretet hiányzott,
szomorúság, bánat mételye virágzott.
Mind a pénzt hajszolta, s jónak lenni féltek,
bezárták szívüket, s mind maguknak éltek.
Kedves ölelésben sohasem volt részük,
elromlott motorjuk, legfontosabb részük.
És a szabó tudta, szükségük van másra,
nem csak szívcsereére, vagy kijavításra:
a sok embert inkább tanítani kéne,
a szeretet tudása mindünkre ráférne.
Nem aludt éjszaka, s mit hozott a reggel?
Körülvette magát sok-sok kisgyerekekkel.
Árva kis lelkeket fogadott magához,

és ekképpen kezdett újra a dolgához.

Minden megfoltozott szívhez járt egy gyermek,

aki akkor boldog, ha reá figyelnek.

Hitte hogy a jó szív csak azon fog múlni,

képes-e gazdája a gyermektől tanulni.

Mert a kisgyerekek tiszta szívvel élnek,

szeretetet adnak, ölelést cserélnek,

mosollyal, hálával gyógyítják a szívet,

tőlük lesz boldogabb, nyíltabb a tekintet.

És Ők nem csak adnak, szeretetet várnak!

Otthonban, és szívben meleget csinálnak.

Örömmel lelkedet szép fehérre festik,

s meggyógyul a szíved, ha figyelsz rá estig.

Mert, ha az emberek megtanulnak adni,

és begyógyult szívük képes befogadni,

mikor egész évben van öröm-ajándék,

s nem csak karácsonykor ébred fel a szándék,

akkor szív-szabóra soha nem lesz szükség,

szeretettel telve a szép szívek büszkék.

Végre, a jósággal telik meg világunk,

mikor egész évben csupa jót kívánunk!